

Munkásgyűlés az olajmezőn

Óvári Miklós beszéde

A Nagyalföldi Kőolaj- és Földgáztermelő Vállalat szegedi üzemének és az olajmedencében munkálkodó más vállalatok dolgozóinak részvételével, az iparközpont ebédlőjében rendezett munkásgyűlésen időszerű belpolitikai kérdésekről beszélt Óvári Miklós. A több száz érdeklődő hallgatóság figyelemmel és egyetértéssel fogadta a Központi Bizottság titkárnak beszédét, melynek első részében tolmácsolta a Központi Bizottság üdvözlését a szegedi olajipari munkásoknak.

— Szegedi látogatásom arról győzött meg — mondtam utána —, hogy igen érdekes és mozgalmas szocialista építő munka folyik itt, s különösen nagyarányú az alföldi olajipar fejlődése. Újat keresek, újat akarok, mindig többre törekvő és többet vállaló közösségekkel találkoztam tudományos és kulturális intézményben éppen úgy, mint az olajmezőn. Szocialista rendszerünk sajátosságait tükrözi ez a céltudatos és bátor tevékenység. A nép ügyének szolgálatában egyesülnek az építő erők — a szocializmus teljes felépítésének szándékában; a béke és a népek közötti együttműködés erősítésének reményében.

— A szocializmus építése az élet minden területén eredményesen halad; megvalósulóban vannak a munkásosztály nagy reményei; sikerült kedvezőre fordítani a nemzetközi politikai légkört. Mindez igazolja, hogy a X. pártkongresszus határozatai célhoz vezetnek bennünket. Ezért fogadta kedvezően a társadalom minden rétege a novemberi központi bizottsági határozatot is. Hazánkban a nyugodt, felelős mindennapi munkához kedvezőek a feltételek, érvényesül a munkásosztály vezető

s szerepe, és mind erősebb a szövetsége a többi dolgozó osztállyal és réteggel. A politikai irányvonal töretlen és egyenes, a belpolitikai stabilitás kedvez az egyéni és társadalmi tervek megvalósulásának.

A kedvező belpolitikai légkör egyik fontos elemeként a gazdasági élet stabilitását, a munka hatékonyságának növekedését minősítette az előadó. Bizonyos gazdasági feszültségek — például a túlzott beruházási igény — átmenetileg okoztak és okozhatnak gondot, de az időben hozott intézkedések eredményesek voltak; a termelés gazdaságosabbá vált, külkereskedelmi mérlegünk javult; életszínvonal-politikánk érvényesült.

— Minden objektív adat azt mutatja, hogy az életszínvonal évről évre érzékelhetően növekedett. 750 ezer új lakás épült, az ételkészlet fogyasztás egy évtized alatt mintegy 30 százalékkal, a ruházati fogyasztás 40 százalékkal magasabbra ugrott. Elterjedt a tartós fogyasztási cikkek. És ez a folyamat állandó. 1973-ban ismét számos életszínvonal-növelő intézkedés lépett életbe, amelyek elsősorban a munkásság nagy tömegeit érintik. Erre azért is nagy szükség volt, hogy munkásosztályunk minden tekintetben elfoglalja a társadalmilag öt megillető helyet: anyagilag, erkölcsileg, politikailag.

— A munkásosztály vezető szerepének erősítése változatlanul fontos feladatunk. Látnunk kell, hogy nélkülözhetetlenek a dolgozó és rétegek boldogulása sem képzelhető el. Hiszen a munkásosztály hatalma a politikai fejedete minden gazdasági és társadalmi előrehaladásnak. A szocializmusban a dolgozó emberek érdekei csak együttesen, összefüggésükben képviselhetők. Az állami iparban és az építőiparban 1973-ban alkalmazott, központilag elrendelt bérintézkedések példáját hozhatjuk

tanulságot: ennek időszerűségét az egész társadalom megértette, ugyanakkor nem csorbította az intézkedés más dolgozó kategóriák évente időszerű bérfejlesztését. Azt jelenti ez, hogy nem egymás rovására, hanem egymásra állandó figyelemmel alakítjuk az életszínvonalat, változtatlanul követve azt az elvet, hogy annak a szocialista építés előrehaladásának menetében arányosan és törvényszerűen javulnia kell.

Belpolitikai helyzetünket kedvezően befolyásolja a szocialista nemzeti egység erősödése, továbbá a közéleti, és a munkahelyi demokratizmus mind szélesebb kibontakozása — mondotta a továbbiakban Óvári Miklós, majd a nemzetközi helyzetet és hazánk külpolitikáját elemezte.

— A külső és belső körülmények egyaránt alkalmasak és kedvezőek ahhoz — mondotta —, hogy a szocializmushoz méltó körülményeket, értelmes emberi életet teremtsünk magunknak, amelyben elfoglalhatjuk méltó helyét a tisztességes anyagi érdek, az erkölcsi megbecsülés, a művelődés, a szellemi gyarapodás és valamennyi eszményünk. Szocialista módon élni, dolgozni és gondolkodni — ez a korszerű magatartás; ez kifejezi azt a törekvésünket, hogy szocialista gazdaságunkat erősítsük és a szocialista eszméket eredményesen terjesszük.

— A mi programunk az egész nép ügye — mondotta befejezésül —, ezért mindenki tegye meg kötelességét a megvalósítás folyamatában. Az egyén boldogulásához a közösség szolgálatának útja vezet. Szerezze meg mindenki a jól végzett munka semmi mással nem pótolható örömét.

Mondja a szemébe valaki

Nem mindig csak a vétkest terheli a felelősség. Az utóbbi fél évben felmentett néhány munkahelyi vezető leváltása kapcsán merült fel bennem ez a gondolat. Félreértés ne essék, nem a szóban forgó ügyek főszereplőivel szemben hozott döntések jogosságát vagy akár helyességét vitatom. Sőt, teljes meggyőződéssel állítom, hogy a tények ismeretében nem is lehetett más elhatározásra jutni.

Másról van itt szó. Ennek érzékeltetéséül említsem — csupán példaként — egy termelőszövetkezet elnökének ügyét, akit az MSZMP Központi Ellenőrző Bizottsága nemrég kizárt a pártból. Ez az ember teljesen félremagyarázva gazdasági politikánkat, annak lényegét és céljait, durván szabálytalan üzletek egész sorát kötötte. Olyan vállalkozásokba fogott, amelyeket valójában emberkereskedelem elnevezéssel foglalhatnánk össze, a közös gazdaság úgy jutott súlyos összegekhez, hogy peccsétjükkel legalizálták a mazzek fuvarozók törvénytelen üzleteit. Annnyira lefoglalták a termelőszövetkezet vezetőit ezek a manipulációk, hogy a mezőgazdasági termelésre, a tényleges munka tervezésére és irányítására nem is jutott már idejük.

Amikor végül felelősségre vonták ezt a tsz-elnököt, ő sértődötten tiltakozott, mondván, hogy csak a közös gazdaság érdekeit tartotta szem előtt, személyes haszonlesés semmiképpen sem vezette. Nem akarta elfogadni, hogy ha még ez így igaz is, akkor sem mentő érv: a törvényesség megsértése, rendeleink kijátszása nem bocsánatos bűn csupán azért, mert abból egy munkahely vagy akár egy egész termelőszövetkezet közösségének haszna származott. A társadalom kárára nincs joga nyereszkeskedni senkinek.

Az önzetlen tsz-elnök mártírnimbusza egyébként hamar szétfoszlott a pártfegyelmű tárgyaláson. Gyorsan lehetségessé vált a kiderült, hogy a jogtalanul szerzett nyereségből a leg-

vaskosabban éppen ő részesült. Az viszont igaz, hogy nem egyedül ő kapott a fuvarozó jutalékából — jócskán jutott belőle a tsz-tagoknak, beleértve a termelőszövetkezet pártszervezetének tagjait is. És számomra — de, gondolom, nemcsak nekem — elsősorban ez a körülmény okoz gondot. Az, hogy az ilyen és hasonló ügyek kapcsán többnyire fel sem merül a környezet felelőssége. Azok felelősségéről szólnak, akik lényegében asziszisztálnak az ilyen tisztességtelen üzleti manőverekhez. Látnak, ismerik az ügyek lényegét és hátterét, de meg sem kísérik közbevetni: megállj, ne tovább! Hallgatnak, mert a jogtalanul szerzett pénzből, a törvénytelen haszonból nekik is csurran-cseppen.

Sajnos, nem egyedül ez az eset ad okot ilyen következtetésre. A közelmúltban kellett leváltani és a pártból kizárni egy üzem igazgatóját, aki úgy élt és viselkedett, mintha a gyárat hitbizományba kapta volna. A vizsgálat során kiderült, hogy korántsem egy csapásra változott kiskirályllyá ez a különben valóban tehetséges ember. Először a családi életben mutatkoztak bajok, aztán apró szabálytalanságok következtek, majd nagyvonalú vendéglátások és ajándékozások üzemi költségen, s így jutott el oda, hogy végül saját szórakozásait is közpénzből fedezte. Ha ebben az üzemben szocialista normáinkhoz méltó morális légkör uralkodott volna, még sem kísérelhette volna e visszaélés-sorozat — bizonyos, hogy már a kezdet kezdetén számon kérik felelősségét. Lehet, hogy ez az igazgató nem fogadta volna örömezzve a bírálót, beosztott munkatársainak elvszerű fellépését, de bizonyos, hogy soha nem jutott volna ilyen mélyre.

Bármelyik ilyen ügyet elemeznénk, rádöbbenhetnénk, hogy volt alkalom, lett volna lehetőség visszarántani a kiderült, hogy a jogtalanul szerzett nyereségből a leg-

bert. Nem kellett volna más, csupán hogy a közvetlen környezetéből szemébe mondja valaki: így ön maga alatt vágja a fát, drága főnököm.

Ezért hiba, ha az ilyen ügyekben a környezet felelősségéről szó sem esik, ha nem kéri számon a helyi pártszervezet politikai felelősségét ezekért a rossz útra tévedt emberekért. Természetesen sajátmagáért elsősorban mindenki önmaga felel, de társai sorsáért a környezet is számáddal tartozik. Miért? Mindenekelőtt azért, mert olyan a társadalmi berendezésünk, hogy ha még valaki szándékosan akarná is, többnyire akkor sem képes egyedül, a munkahelyi közvetlen környezet közreműködése nélkül vagy éppen annak ellenére megsérteni morális és jogi normáinkat. Lehet, hogy ez meghökkentően hangzik, de mégis így igaz: sikasztani épp úgy, mint kiskirály, úrhatnám módon élni, segítőtársak nélkül nem lehet. A közösség vagyonához csak ott nyúlhatnak büntetlenül, ahol az ellenőrzéssel is baj van, az úrhatnám életmódhoz pedig hajbókoló szolgáltek kellene, akik eltűrik, hogy valaki önmagát az általános rend fölé helyezze. És nemcsak tevételes társakra gondolok, hanem azokra is, akik hajlamosak, hogy a munkahelyi vezetőik botlásai felett szemet hunyjanak, „megértsek” emberi gyengeségeit. Látszólag barátai ők a főnökök, a vezetőnek — valójában ellenségei!

Az okos munkahelyi vezető az eredményes munka alapvető feltételként megteremtí önmagának a megfelelő környezetet. Ez alatt azt is értem, hogy nem tűr meg maga körül mindenre készségesen bólogató talpnyalókat. Már csak azért sem, mert bölcsen tudja, hogy éppen ezek lennének, akik az első ballépés esetén részvétlenül lefelé mutatnának hüvelykujjukkal. Akik korábban istenítették, rendszerint azok ilyenkor a legkönyörtelenebb bírúk.

Nyakas, újra és újra elmentendő, gondolkodni képes, saját véleményével rendelkező emberekkel kétségkívül sokkal nehezebb együtt dolgozni. Nyilvánvaló, hogy kevésbé simulékonyak, és bizony ellenvetéseikkel nyílt szókimondásukkal kellemetlen percek is okoznak időnként. De nemcsak egyszerűen hasznosabb, hanem biztonságosabb is az ilyen közvetlen munkahelyi környezet. És hogy ez sem utolsó szempont, azt az említett ügyek szereplői, a leváltott munkahelyi vezetők saját sorsukkal is bizonyíthatják.

Sólyom József

Elismerés a jó munkáért

Kiváló szövetkezet a bordányi Munkásör Tsz

Területét tekintve a közepes, tavalyi eredményeinél fogva a jól gazdálkodó szövetkezetek között kell említeni a bordányi Munkásör Termelőszövetkezetet. Összterülete 1441 hold — termő ebből csupán 849 —, 243 dolgozó tagja mégis büszke lehet végzett munkájának szép eredményére. Mérleg szerinti nyereségét egyetlen év alatt 1 millió 408 ezerről 4 millió 264 ezer forintra emelte ez a szövetkezet. Kiváló eredmények születtek a kalászosok termesztésében — búzából, rozsból, árpából is rekordtermést takarítottak be — jól jövedelmezett a kukorica, a agyúmolcs és a zöldség is. Bár a gyenge termőhelyi adottságú termelőszövetkezetek kategóriájába tartozik a térsz, nyereségének javát mégis a növénytermelés hozta.

Tegnap délután bensősé-

ges ünnepség keretében Horváth János, a megyei pártbizottság osztályvezető-helyettese adta át a területi szövetség által hirdetett gazdálkodási versenyben elért jó eredmények jutalmául a Kiváló Szövetkezet megtisztelő cím okmányait a közös gazdaság dolgozóinak. Részt vett az ünnepségen Gyuris Szilveszter, a megyei tanács osztályvezető-helyettese és Kiss István, a termelőszövetkezet területi szövetségének titkára is.

A szövetkezet dolgozóinak közül a Mezőgazdaság kiváló dolgozója kitüntetését Kocsis P. Jánosné és Kovács Bertalan nyerte el, Juhász András pedig miniszteri dicséretben részesült. Az ünnepségre csatlakozva a Haza Szolgálatáért Erdemérem ezüst fokozatát Veres István, a Kiváló Munkásör kitüntetését pedig Veres Mihály munkásörnek adták át.

Óvodaavatás

Acs S. Sándor felvétele

Az óvodások műsorából

Nagy esemény volt tegnap a Szegedi Textilművekben: felavatták a gyár új óvodáját. Eddig egy szükségóvodában 40 gyerek számára tudtak helyet biztosítani, s a túlszűfolt, célszerűtlen helyiségben szinte csak gyermekmegtartásról lehetett szó. Mától pedig az új óvodában játszhatnak, tanulhatnak a gyerekek, méghozzá 110 apróság kap helyet. A tegnapi ünnepségen — amelyen részt vett Horváth Lászlóné, a vá-

rosi pártbizottság munkatársa és Kovács József, a városi tanács művelődésügyi osztályának vezetője is — Juhász Géza igazgató megnyitotta szavaiban kiemelte, hogy nem is egészen egy év alatt elkészült az egyemeletes, modern létesítmény. Hárommillió forintot fordítottak az óvoda építésére, és szinte számlálhatóan sok társadalmi munkát. Meleg szavakkal emlékezett meg a vállalat igazgatója az áldozatos társadalmi munkásokról, va-

lamint köszönetet mondott a Szegedi Építőipari Vállalatnak, mert mindig naprakész, a tervek szerint haladtak az építkezéssel. Az óvoda igen nagy segítség lesz a textilgyárban dolgozók számára, hiszen három műszakban dolgozik azért, hogy az édesanyák nyugodtan dolgozhassanak.

Papp Lajosné vezető-óvodát vette át jelképesen az óvodát, majd pedig az ünnepség szép számú közönségének az óvodások adtak kedves műsort.

Propagandista tanácskozás

Tegnap, pénteken délután az Alsótiszavidéki Vízügyi Igazgatóságon a párt-, a KISZ és a tömegszervezeti oktatás vezető propagandistái értékelték az elmúlt öt év oktatási eredményeit. A propagandisták megbeszélésén részt vett dr. Ozvald Imre, az MSZMP Szeged városi bizottságának titkára is.